

LATVIJAS VALSTS PREZIDENTS

374

Rīgā 2012.gada 8.oktobrī

Saeimas Prezidijam

Saskaņā ar Latvijas Republikas Satversmes 65.pantu pagodinos Jums nosūtīt izskatīšanai likumprojektu „Grozījumi likumā „Par Valsts prezidenta darbības nodrošināšanu”” (atbildīgā amatpersona – Edgars Pastars, 67092158, edgars.pastars@president.lv).

- Pielikumā: 1. Likumprojekts uz 2 lp.
2. Likumprojekta anotācija uz 8 lp.

Ar cieņu

Valsts prezidents

Andris Bērziņš

Grozījumi likumā „Par Valsts prezidenta darbības nodrošināšanu”

Izdarīt likumā „Par Valsts prezidenta darbības nodrošināšanu” (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1995, 24.nr.; 1999, 23.nr.; Latvijas Vēstnesis, 2011, 56.nr.) šādus grozījumus:

1. 5.pantā:
izslēgt ceturtais daļas otro teikumu;

papildināt pantu ar piekto daļu šādā redakcijā:
„(5) Kanceleja iekšējos normatīvos aktus izdod, pamatojoties uz Valsts pārvaldes iekārtas likumu.”

2. Papildināt 6.panta otro daļu ar tekstu šādā redakcijā:
„Darba līgumu ar minētajām amatpersonām var uzteikt jebkurā laikā, nenorādot uzteikuma iemeslus. Lēmums par darba līguma noslēgšanu vai uzteikšanu ir politisks lēmums.”

3. 10.pantā:
aizstāt pirmās daļas 1.punktā skaitli „50” ar skaitli „85”;

izslēgt pirmās daļas 2.punktu;

izteikt pirmās daļas 3.punktu šādā redakcijā:
„3) lietošanā vienu automašīnu, kuras iegādes vai nomas vērtība nepārsniedz tādas automašīnas divkārtu iegādes vai nomas vērtību, uz kādu saskaņā ar Ministru kabineta izdotajiem normatīvajiem aktiem ir tiesības valsts pārvaldes iestādes amatpersonai (darbiniekam);”;

papildināt pantu ar ceturto un piekto daļu šādā redakcijā:
„(4) Kanceleja konkrētā gadījumā, izvērtējot konkrētā pasākuma raksturu un Valsts prezidenta darba plānojumu, nodrošina personai, kura ieņēma Valsts prezidenta amatu, reprezentācijas telpas Valsts prezidenta rezidencē.

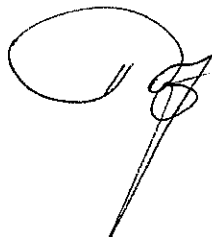
(5) Persona, kura ieņēma Valsts prezidenta amatu, var pilnībā vai daļēji atteikties no šajā pantā minētajām sociālajām garantijām, iesniedzot attiecīgu iesniegumu Kancelejas vadītājam.”

4. Aizstāt vārdus „Pārejas noteikums” ar vārdiem „Pārejas noteikumi”, uzskatīt līdzšinējo pārejas noteikumu tekstu par pārejas noteikumu 1.punktu un papildināt pārejas noteikumus ar 2. un 3.punktu šādā redakcijā:

„2. Grozījums šā likuma 10.panta pirmās daļas 1.punktā par ikmēneša pensijas palielinājumu, 2.punkta izslēgšanu un panta papildināšanu ar ceturto daļu neattiecas uz tām personām, kuras ieņēma Valsts prezidenta amatu līdz 2011.gada 7.jūlijam. Grozījums šā likuma 10.panta pirmās daļas 1.punktā par ikmēneša pensijas palielinājumu neattiecas arī uz Valsts prezidentu, kurš stājies amatā 2011.gada 8.jūlijā. Personām, kuras ieņēma Valsts prezidenta amatu līdz 2011.gada 7.jūlijam, piemēro šā likuma noteikumus, kas bija spēkā attiecīgo sociālo garantiju piešķiršanas laikā.

3. Grozījums šā likuma 10.panta pirmās daļas 3.punktā par tā izteikšanu jaunā redakcijā un lietošanā nododamās automašīnas izvēles kritērija noteikšanu neattiecas uz automašīnām, kas līdz grozījuma spēkā stāšanās dienai nodotas lietošanā personām, kuras ieņēma Valsts prezidenta amatu.”

Valsts prezidents

Andris Bērziņš

Likumprojekta
„Grozījumi likumā „Par Valsts prezidenta darbības nodrošināšanu””
ANOTĀCIJA

1. Kādēļ likums ir vajadzīgs?

Likumprojekts paredz risināt vairākus juridiski tehniskus jautājumus, tostarp ar Valsts prezidenta kancelejas (turpmāk – Kanceleja) darbu saistītus jautājumus, kā arī precizēt sociālo garantiju apjomu personām, kuras ieņēma Valsts prezidenta amatu.

1.1. Likumprojekts paredz izslēgt likuma „Par Valsts prezidenta darbības nodrošināšanu” (turpmāk – Likums) 5.panta ceturtais daļas otro teikumu, jo attiecīgos jautājumus šobrīd regulē likums „Par Latvijas valsts ģerboni”, kas nosaka citādu valsts ģerboņa izmantošanu, proti, nevis papildināto mazo valsts ģerboni, bet lielo valsts ģerboni. Likuma „Par Latvijas valsts ģerboni” pārejas noteikumu 5.punkts paredz, ka sagatavojami grozījumi citos likumos, kuri šobrīd ir pretrunā ar likumā „Par Latvijas valsts ģerboni” noteikto. Tā kā ir stājies spēkā Dokumentu juridiskā spēka likums un uz tā pamata izdotie Ministru kabineta noteikumi, atsevišķi regulēt zīmoga lietošanas tiesības nav nepieciešams.

1.2. Likumprojekts paredz papildināt Likuma 5.pantu ar piekto daļu, nosakot, ka Kanceleja iekšējos normatīvos aktus izdod saskaņā ar Valsts pārvaldes iekārtas likumu, proti, šā likuma 72. un 73.pantu. Šāds grozījums ir nepieciešams, jo līdz šim Kancelejai nav precīza deleģējuma iekšējo normatīvu aktu izdošanai. Tas nodrošinātu arī iekšējo normatīvo aktu nosaukuma izvēles un satura veidošanas principu saskaņotību ar valsts pārvaldes iestādēm noteikto kārtību.

1.3. Likumprojekts paredz precizēt Kancelejas vadītāja, viņa vietnieka un Valsts prezidenta padomnieku darba līgumu uzteikšanas kārtību, pielīdzinot to Ministru prezidenta padomnieku darba līgumu uzteikšanas kārtībai. Proti, darba līgumu ar minētajām amatpersonām var uzteikt jebkurā laikā, nenorādot uzteikuma iemeslus, un lēmums par darba līguma noslēgšanu vai uzteikšanu uzskatāms par politisku lēmumu.

Likumprojektā piedāvātā redakcija ir vārdiski precīzi aizgūta no Valsts pārvaldes iekārtas likuma 25.panta trešās daļas un Ministru kabineta iekārtas likuma 33.panta otrās daļas.

Jau šobrīd minēto amatpersonu darba tiesisko attiecību saturs būtu tulkojams tādējādi, ka konkrētie amati ir politiska rakstura amati un

attiecībā uz tiem noteicošais kritērijs ir personiskā uzticamība un spēja sadarboties ar Valsts prezidentu. Darba likumā noteikto ar darba tiesisko attiecību uzteikšanas pamatu un kārtības saistīto ierobežojumu piemērošana minētajiem amatiem nonāktu pretrunā ar Valsts prezidenta padomnieka amata būtību. Šajā gadījumā personai nav un nevar būt aizsargājama tiesību turpināt darba tiesiskās attiecības vai saglabāt amatu.

1.4. Likumprojekts piedāvā atteikties no Likuma 10.panta pirmās daļas 2.punktā noteiktās garantijas, ka personai, kura ieņēma Valsts prezidenta amatu, nodrošināms valsts dzīvoklis, un vienlaikus kā kompensējošu mehānismu piedāvā ikmēneša pensijas palielinājumu un iespēju izmantot reprezentācijas telpas Valsts prezidenta rezidencē.

Likuma 10.panta pirmās daļas 2.punkta pieņemšana 1995.gadā varēja būt nepieciešama un attaisnojama, ņemot vērā tā laika dzīvojamo fondu, īres tirgu un sociālekonomisko situāciju pēc padomju sociālistiskās iekārtas sabrukuma. Šobrīd šie apstākļi ir mainījušies. Pie tam, izvērtējot citu Eiropas valstu pieredzi, jāsecina, ka nedz Vācija, nedz Polija, nedz Čehija eksprezidentiem nenodrošina valsts dzīvokli. Čehijā šim mērķim noteikta īpaša kompensācija apmēram 1300 latu apmērā, bet Polijā izdevumi sedzami piešķirtās pensijas (pensija ir 75 procenti no Valsts prezidenta atalgojuma) un personisko līdzekļu ietvaros. Somijā gan likums paredz dzīvokļa garantiju, ļaujot nodrošināt dzīvokli par saprātīgu cenu, bet praksē šī garantija netiek izmantota. Igaunijā dzīvoklis tiek nodrošināts, taču ar atrunu, ka jāvērtē eksprezidenta sociālais stāvoklis, veicamās funkcijas un valsts budžeta iespējas. Igaunijā arī šis jautājums izraisījis diskusijas. Nav informācijas par to, vai kādā no Latvijai tuvākajām valstīm dzīvoklis tiktu īpaši iegādāts.

Ņemot vērā šo pieredzi, ir lietderīgi izmantot Polijas un Čehijas piemēru, nosakot, ka valsts eksprezidentam nevis dzīvokli nodrošina, bet piešķir papildu līdzekļus, lai viņš varētu brīvi izvēlēties sev mājokli, kas nozīmētu ne tikai dzīvokli, bet arī privātmāju vai esošā īpašuma pielāgošanu, vai izmantot šos līdzekļus pēc saviem ieskatiem. Ja personai, kura ieņēma Valsts prezidenta amatu, šie līdzekļi nebūtu nepieciešami, likumprojekts piedāvā iespēju no tiem atteikties.

Tāda pieeja, ka valsts uzņemas dzīvokļa nodrošināšanas pienākumus, sabiedrībā mazina cieņu pret personām, kuras ieņēma Valsts prezidenta amatu. Likumprojektā piedāvātais risinājums ļautu saprātīgi un vienkārši plānot valsts budžeta izdevumus. Nebūtu jātērē līdzekļi un jāpieliek pūles attiecīgās sociālās garantijas administrēšanai, citastarp valsts dzīvokļa iegādei, uzturēšanai, remontam, komunālo pakalpojumu apmaksas organizēšanai.

Turklāt pensijas palielinājums ļautu daļu līdzekļu izmantot reprezentācijas vajadzībām. Ja ar to nepietiktu, tad Kanceleja konkrētā gadījumā, izvērtējot konkrēta pasākuma raksturu un Valsts prezidenta darba plānojumu, nodrošinātu personai, kura ieņēma Valsts prezidenta amatu, reprezentācijas telpas Valsts prezidenta rezidencē. Dažkārt šāda prakse jau tikusi izmantota.

Izstrādājot likumprojektu, apsvērti arī citi varianti. Piemēram, paredzēt dzīvokļa iegādes kritērijus; iespēju dzīvokli nevis pirkt, bet arī nomāt; kompensāciju vai piemaksu pie pensijas, kuru piešķirtu tikai tādā gadījumā, ja eksprezidentam viņa sociālā stāvokļa dēļ būtu nepieciešami līdzekļi mājokļa nodrošināšanai. Šo variantu turpmākā virzība netika atzīta par lietderīgu vairāku iemeslu dēļ.

Pirmkārt, dzīvokļa iegāde jebkurā gadījumā prasītu būtiskus finanšu līdzekļus un neatkarīgi no izstrādātajiem kritērijiem dzīvokļa cena nebūtu mazāka par 300 līdz 500 tūkstošiem latu. Otrkārt, lai arī dzīvokļa noma būtu apsverams piedāvājums, tomēr ilgtermiņa nomas gadījumā finansiālais ieguvums salīdzinājumā ar pirkumu var tikt apšaubīts, jo būtu jāsedz komunālie maksājumi, jānodrošina šīs garantijas administrēšana, jāizdara ieguldījumi dzīvoklī. Turklāt nomas līgums var tikt uzteikts pirms termiņa. Treškārt, mājokļa kompensācijas paredzēšana automātiski izvirzītu prasību kontrolēt piešķirtos izdevumus, tā ka eksprezidentam nāktos rūpīgi uzskaitīt visus izdevumus, bet Kancelejai – nodrošināt papildu sociālās garantijas administrēšanu, kontroli un, iespējams, nepamatotu (nedokumentētu) izdevumu ieturēšanu. Savukārt mājokļa vajadzībām paredzētas piemaksas pie pensijas piešķiršana prasītu, lai minētā persona šo piemaksu lūgtu un kādai amatpersonai šis lūgums būtu jāvērtē, un pēc tam jāpieņem lēmums (administratīvais akts). Piemaksas izlietojumu būtu skrupulozi jākontrolē.

Ikmēneša pensijas palielinājums tika izraudzīts kā piemērots risinājums pēc šādiem apsvērumiem.

Šobrīd persona, kas ieņēma Valsts prezidenta amatu, saņem ikmēneša pensiju 50 procentu apmērā no Valsts prezidenta mēneša atalgojuma. Tātad pensijas apmērs šobrīd ir 1500 latu pirms nodokļu nomaksas jeb apmēram 1125 latu (katram eksprezidentam atšķirīgs individuālu apstākļu dēļ, ko paredz nodokļu jomu regulējošie normatīvie akti) pēc nodokļu nomaksas. Likumprojekts piedāvā palielināt pensiju līdz 85 procentiem no Valsts prezidenta mēneša atalgojuma, tas ir, līdz 2550 latiem pirms nodokļu nomaksas jeb apmēram 1912 latiem pēc nodokļu nomaksas.

Līdz ar to tiek piedāvāts pensiju palielināt par apmēram 787 latiem pēc nodokļu nomaksas, kas būtu piemērota dzīvokļa īrei pietiekama summa, ja tiktu izlietota šim mērķim.

Šobrīd atbilstoši Ministru kabineta 2011.gada 7.jūnija noteikumiem Nr.442 „Kārtība, kādā personai, kura ieņēma Valsts prezidenta amatu, tiek nodrošinātas sociālās un citas garantijas” eksprezidenta pagaidu dzīvokļa īrēšanai un komunālo pakalpojumu apmaksai drīkst izlietot 1200 latus, no kuriem nomas maksa līdz šim bijusi 813 latu.

Savukārt komunālie pakalpojumi (to skaitā kabeļtelevīzijas un interneta pakalpojumi) būtu jāapmaksā pašiem eksprezidentiem.

1.5. Personām, kuras ieņēma Valsts prezidenta amatu, Likuma 10.panta pirmās daļas 3.punkts garantē tiesības izmantot automašīnu. Šobrīd normatīvie akti neparedz tās izvēles kritērijus. Uz šo apstākli kā trūkumu 2011.gada 19.maija vēstulē Kancelejai norādījusi arī Tieslietu ministrija, aicinot paredzēt kritērijus, kuriem šādai automašīnai būtu jāatbilst.

Tā, piemēram, Vācijā izmaksas par nebruņotu mašīnu eksprezidenta vajadzībām veido 300 līdz 500 eiro mēnesī, neskaitot uzturēšanas izdevumus. Savukārt Somijā automašīna privātām vajadzībām netiek nodrošināta un katram braucienam ir īpaši jāpiesaka. Polijā eksprezidentam šobrīd tiek nodrošināts Audi A8 un BMW 7.sērijas automašīna.

Pienākumi, ko pilda persona, kura ieņēma Valsts prezidenta amatu, parasti nav saistīti ar tādām funkcijām, ka būtu nepieciešams luksusklares limuzīns, kāds varētu būt vajadzīgs trijām augstākajām valsts amatpersonām. Sagatavojot iniciatīvu, tika ņemts vērā, ka atbilstoši Ministru kabineta 2008.gada 4.augusta instrukcijai Nr.11 „Dienesta vieglo automobiļu iegādes un nomas vērtība” ministram nomājamais auto bez pievienotās vērtības nodokļa un papildu uzturēšanas izmaksām nedrīkst būt dārgāks par 850 latiem mēnesī. Tomēr Ministru kabineta 2012.gada 2.oktobra sēdē ir nolemts atcelt šo instrukciju un noteikt citādākus limitus un kārtību, to skaitā citādāku cenas veidošanas kārtību. Līdz ar to bija jāatrod cits risinājums, kas atbilstu to personu vajadzībām un statusam, kuras ieņēma Valsts prezidenta amatu.

Cenšoties piedāvāt samērīgu risinājumu un ņemot vērā vieglo automašīnu tirgus analīzi, ir secināms, ka maksimāli pieļaujama un piemērota varētu būt automašīnas iegādes vērtības piesaiste valsts pārvaldes iestādes amatpersonām noteiktajiem limitiem, tos koriģējot atbilstoši eksprezidentu vajadzībām un statusam. Tādēļ likumprojekts paredz eksprezidenta automašīnai atvēlēt valsts pārvaldes amatpersonai (darbiniekam) atļautā

limita (12 500 lati iegādes vērtībai un 380 lati nomas vērtībai) divkāršu apmēru, proti, 25 000 latu un 760 latu bez pievienotās vērtības nodokļa. Šāds limits atbilstu „Vidējās klases” „Vidējās Premium klases” un dažiem „Lielās Premium” klases automašīnu bāzes modeļa iegādes vērtībai bez pievienotās vērtības nodokļa (piemēram, *Mercedes-Benz C* klase, *Ford Mondeo*, *Škoda Superb*, *Volkswagen CC*, *Volvo S80*, *Audi A4*). Tas dotu pietiekami plašu automašīnu izvēles iespēju (mazāk aprīkota „Premium klases” automašīna vai labāk aprīkota „Vidējās klases” automašīna”), ņemot vērā arī to, ka eksprezidents noteiktu laiku tiek apsargāts, un automašīnai jābūt piemērotai šim mērķim.

Veicot aprēķinus, var konstatēt, ka šādas automašīnas maksimālā nomas vērtība (piemēram, četru gadu termiņā no Publisko iepirkumu likumā noteiktajiem maksimāli pieļaujamajiem pieciem gadiem) nepārsniegtu 760 latu mēnesī, neskaitot pievienotās vērtības nodokli, bet ieskaitot automobiļa papildu aprīkojumu, apdrošināšanas, normāla nolietojuma remontdarbu izdevumus, nodokļus, nodevas un riepu nodrošinājumu (*sk. Latvijas Pilnvaroto autotirgotāju asociācijas Automašīnu klasifikatoru LV 2012.g. http://www.lpaa.lv/files/automasinu_klasifikators/klasifikators_lv_2012_1_08_2012.pdf*). Apsardzes vajadzībām nepieciešamais drošības aprīkojums minētajās izmaksās nav iekļauts.

Automašīnu iegādes un nomas detalizēta kārtība varētu tikt apspriesta, pamatojoties uz Ministru kabineta noteikto (pieņemta Ministru kabineta 2012.gada 2.oktobra sēdē, bet uz likumprojekta iesniegšanas brīdi vēl nav publicēta) dienesta vieglo automobiļu iegādes un nomas kārtību, kas ietver cenas struktūru, prasības attiecībā uz CO₂ izmešiem u.tml.

Tādējādi personām, kuras ieņēma Valsts prezidenta amatu, lietošanā nododamās automašīnas līmenis būtu zemāks nekā iepriekš normatīvie akti noteica ministram, jo summā tiek iekļauti arī uzturēšanas un apdrošināšanas izdevumi, bet augstākas nekā tikko pieņemtie normatīvo aktu grozījumi nosaka ministram. Ja nepieciešams, īpašos gadījumos (piemēram, ārvalstu viesu vizīte) Kanceleja var nodrošināt speciālu transportu.

1.6. Likumprojekts paredz pārejas periodu. Proti, ņemot vērā tiesiskās paļāvības principu, sociālo garantiju izmaiņas netiek attiecinātas uz personām, kuras Valsts prezidenta amatu ieņēmušas līdz šim. Tas nozīmē, ka šīs personas saglabā tām piešķirtos valsts dzīvokļus un automašīnas, bet tām nav tiesību uz likumprojektā paredzēto pensiju palielinājumu. Jaunu automašīnu iegādei tiks piemērots jaunais tiesiskais regulējums. Uz pašreizējo Valsts prezidentu neattiecas nedz tiesības uz valsts dzīvokli, nedz pensijas palielinājums.

2. Kāda var būt likuma ietekme uz sabiedrības un tautsaimniecības attīstību?

Likumprojekts neattiecas uz tautsaimniecības attīstību. Ja tiktu noteikti kritēriji attiecībā uz to sociālo garantiju apjomu, kādas pienākas personām, kuras ieņēma Valsts prezidenta amatu, varētu palielināties sabiedrības izpratne par to, kā nodokļu maksātāju nauda tiek izlietota attiecīgajam mērķim, uzticēšanas šā procesa regulējumam un netiktu nepamatoti mazināta cieņa pret personām, kuras ieņēma Valsts prezidenta amatu.

3. Kāda var būt likuma ietekme uz valsts budžetu un pašvaldību budžetiem?

Likumprojektā paredzētie grozījumi attiecībā uz Likuma 10.pantā paredzēto sociālo garantiju apjomu samazinās valsts budžeta izdevumus.

Likumprojekts nepieļauj luksusklares automašīnu iegādi vai nomu. Līdz šim iegādāto vai nomāto automašīnu vērtība gandrīz divkārti pārsniedz likumprojektā piedāvāto limitu.

Atsakoties no dzīvokļa iegādes, nomas, remontdarbu maksu segšanas, tiks būtiski samazināti valsts budžeta izdevumi, ieskaitot attiecīgo sociālo garantiju administrēšanas izdevumus. Ikmēneša pensijas palielinājums būs viegli plānojams un administrējams, turklāt nepārsniegs ietaupījumu, kas radīsies, ja nevajadzēs nodrošināt valsts dzīvokli personai, kura ieņēma Valsts prezidenta amatu.

Piemēram, ja dzīvoklis tiktu iegādāts par 500 000 latu, tad 20 gadu periodā komunālie izdevumi prasītu apmēram 96 000 latu, bet nepieciešamais kosmētiskais remonts prasītu maksimums 80 000 latu. Turklāt vēl būtu nepieciešami līdzekļi to dzīvojamās mājas uzturēšanas izdevumu segšanai, kuri 20 gadu laikā jāsedz visiem dzīvokļu īpašniekiem. Ieskatam jānorāda, ka Guntim Ulmanim paredzētā dzīvokļa iegādei tika iztērēti 112 204 latu, veikts remonts par 12 000 latiem. Vairai Vīķei-Freibergai paredzētā dzīvokļa iegādei tika ņemts aizdevums, kā rezultātā noteikta nomas maksa 3236 latu apmērā bez pievienotās vērtības nodokļa, kā arī papildu tam tika segtas dzīvokļa iekārtošanas izmaksas 475 756 latu apjomā, ieskaitot pievienotās vērtības nodokli.

Savukārt pensijas palielinājumam nepieciešami izdevumi, ņemot vērā Valsts prezidenta līdzšinējo mēneša atalgojumu, 20 gadu periodā prasītu 252 000 latu bruto. Šie aptuvenie salīdzinājumi uzskatāmi parāda līdzekļu ekonomiju.

Finanšu ministrija atbalsta iniciatīvu sakārtot un nostiprināt bijušo Valsts prezidentu sociālās un citas garantijas.

Likumprojektā paredzētie risinājumi ne tikai neprasa papildu finanšu līdzekļus, bet ļauj samazināt neproporcionālus izdevumus. Gadā, kad beigsies tā Valsts prezidenta pilnvaras, kurš tiks ievēlēts pēc Valsts prezidenta Andra Bērziņa pilnvaru termiņa beigām, attiecībā uz Kancelejai piešķiramajiem līdzekļiem būs jāparedz līdzekļi pensijas palielināšanai, toties vairs nebūs jāparedz izdevumi dzīvokļa jautājuma atrisināšanai.

4. Kāda var būt likuma ietekme uz spēkā esošo tiesību normu sistēmu?

Likumprojekts nosaka precīzākus kritērijus ar valsts budžeta līdzekļu izmantošanu saistīto tiesību normu piemērošanai. Tas pielīdzina likuma „Par Valsts prezidenta darbības nodrošināšanu” noteikumus Ministru kabineta iekārtas likumā un Valsts pārvaldes iekārtas likumā noteiktajam par konsultatīvo amatpersonu (padomnieku) statusu.

Pēc likumprojektā paredzēto grozījumu stāšanās spēkā būs jākorģē Ministru kabineta 2011.gada 7.jūnija noteikumi Nr. 442 „Kārtība, kādā personai, kura ieņēma Valsts prezidenta amatu, tiek nodrošinātas sociālās un citas garantijas”. Kanceleja rosinās Finanšu ministriju izdarīt attiecīgus grozījumus.

5. Kādām Latvijas starptautiskajām saistībām atbilst likumprojekts?

Likumprojekts šo jomu neskar.

6. Kādas konsultācijas notikušas, sagatavojot likumprojektu?

Ar Ārlietu ministrijas starpniecību noskaidrota un analizēta daudzu Eiropas Savienības valstu prakse. Šajā anotācijā pārsvarā atspoguļota Čehijas, Vācijas, Polijas, Somijas un Igaunijas pieredze ar to personu sociālajām garantijām, kuras ieņēma Valsts prezidenta amatu.

Likumprojekta izstrādāšanas gaitā notikušas konsultācijas ar Finanšu ministriju par iespējamo ietekmi uz valsts budžetu un piedāvātajiem risinājumiem attiecībā uz atteikšanos no valsts dzīvokļa un pensijas palielināšanu.

7. Kā tiks nodrošināta likuma izpilde?

Sabiedrība tiks informēta ar laikraksta "Latvijas Vēstnesis" starpniecību. Likuma izpilde tiks nodrošināta likumā un citos normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā.